N. 3956.

Currenda XXIII.

A. D. 1878.

L. 289.

Ojciec swięty Papież Leon XIII. dziękuje wszystkim Wiernym, którzy uczestniczyli w manifestacyach czci i przywiązania ku stolicy Apostolskiéj z okazyi wyboru jego na tron papieski i udziela swego błogosławieństwa.

Najprzewielebniejszy JM. Ksiądz Ludwik Jacobini Arcybiskup Thessalonicki i Nuncyusz Apostolski w Wiedniu, pod dniem 30. Lipca 1878. L. 10957. nadesłał nam list w którym wyrażone jest podziękowanie Ojca swiętego Leona XIII. za liczne i wspaniałe objawy czci uszanowania i przywiązania Wiernych ku stolicy Apostolskiéj, list ten w tłómaczeniu brzmi jak następuje:

Najprzewielebniejszy Księże Biskupie!

O nader licznych i uroczystych objawach miłości i przywiązania, jakie z okazyi wyniesienia na tron papieski Leona XIII., wierni katolicy do Stolicy Apostolskiéj przesłali, uwiadomił mnie JEgo Eminencya Kardynał Sekretarz Stanu, a zarazem nadmienił, iż wielką sprawia Ojcu świętemu przykrość, że mimo gorącego pragnienia serca swego nie może każdemu z osobna podziękować za uczestnictwo w tych licznych objawach możności i przywiązania do Stolicy Apostolskiéj. Polecił atoli Ojciec święty Kardynałowi Sekretarzowi Stanu, by był wiernym tłumaczem tych uczuć jakiemi serce jego było przepełnione na widok tych dowodów żywéj wiary, i przywiązania synowskiego do stolicy Piotra świętego. Do głębi serca był wzruszony Ojciec święty i polecił Kardynałowi najczulsze oświadczyć podziękowanie. Załączony w tłomaczeniu list JEgo Eminencyi Kardynała Sekretarza Stanu najdobitniéj to okaże. Raczy tedy JEgo Biskupia Mość to polecenie Ojca świętego wyrażone w liście Kardynała swym Dyecezanom udzielić, i wszystkim wiernym którzy uczestniczyli w objawach czci i przywiązania ku Stolicy Apostolskiéj żywą podziękę ze strony Ojca ś. oznajmić. Miło mi przy téj sposobności ponowić wyrazy głębokiego szacunku, z jakiemi mam zaszczyt pisać się Waszéj Biskupiéj Mości

Wiedeń 30. Lipca 1878.

unižonym sługą

Ludwik Jacobini,

Arcybiskup Thessalonicki Nuncyusz apostolski.

Najprzewielebniejszy Panie! Zaledwie kilka dni upłynęło od wyniesienia Papieża Leona XIII, naszego dostojnego Pana, na Stolicę Piotrową, gdy niezliczone mnóstwo oświadczeń, adresów i pełnych czci pism nadchodzić zaczęło nietylko z Włoch, lecz także ze wszystkich dyecezyj i okolic świata do Jego Świątobliwości. Przełożeni kościołów, metropolij i kapituł katedralnych, instytuty religijne wszelkiego rodzaju, stowarzyszenia dobroczynne, korporacye literackie i naukowe, znakomite osoby ze stanu duchownego i świeckiego, wszyscy współubiegali się, aby nowemu Papieżowi złożyć czy to drogą telegraficzną czy zwykłą, najszczersze życzenia, połączone z najrzeczywistszemi dowodami najgłębszéj, dziecięcéj czci. W adresach tych i wyrażeniach hołdu, które świadczyły o duchu jedności i zgody w Kościele, objawione było także uczucie żalu z powodu przykrego położenia, w jakiem się wspólny Ojciec wiernych znajduje, a dołączono doń objawy życzeń i nadziei, które wzmocnione były pobożnemi, szlachetnemi dary w celu przyniesienia ulgi w niedoli i ucisku, jakiemi Stolica Święta dotkniętą jest od lat kilkunastu.

Najprzewielebniejszy Pan pojmiesz łatwo, jakie wrażenie wywarły te objawy miłości na umysł Ojca Swiętego, który już w pierwszéj chwili swego wyniesienia na tron papiezki przez demonstracyę równie szybką jak wspaniałą, okazaną mu ze strony wielce ukochanego ludu rzymskiego, z wielką pociechą widział odnawiające się w sposób nadzwyczajny i cudowny, i niemal z każdym dniem jakby cudem rozwijające się owo powszechne uczucie czci i miłości, które pełnemu chwały zmarłemu papieżowi Piusowi IX. towarzyszyło aż do grobu, uczucie, które zawsze było przedmiotem podziwu i zdumienia nietylko dla ludu chrześciańskiego, ale nawet dla nieprzyjaciół Kościoła i pontyfikatu rzymskiego.

Wdzięczny za tak wiele i tak świetnych objawów miłości i uległości ze strony swéj ukochanéj trzody, pragnął najwyższy Pasterz odpłacić te objawy czci, słowami wdzięczności i przychylności ojcowskiéj, które byłby wystosował do każdego podpisanego na przysłanych w tym celu do niego listach i adresach; atoli wielka ilość tych ostatnich, jak niemniéj nadzwyczaj ważne sprawy, które przy początkach każdego pontyfikatu są z nim połączone, ciągle wśród niego zwiększające się a coraz przykrzejsze trudności i kłopoty, nie pozwoliły, aby tak szlachetna myśl urzeczywistnioną została z tym pośpiechem, jakiego przywiązanie synowskie oczekiwało z niecierpliwością po dobroci najukochańszego ojca.

Wobec tedy niemożności, w jakiéj Jego Świątobliwość znajdował się i jeszcze się znajduje, aby spełnić bezpośrednio i osobiście ten ojcowski obowiązek, któryby zawsze był dla niego nadzwyczaj miłym, jest Jego najwyższą wolą, aby temuż przynajmniéj pośrednio zadosyć się stało.

Dla tego nakazał mi Ojciec Św. udać się z prośbą do Najprzewielebniej. Pana, iżby z pomocą środków, jakie uznasz za najstosowniejsze, ogłoszone zostały uczucia najżywszego zadowolenia, które w sercu jego Świątobliwości obudziły objawy czci i uległości, otrzymane z austro-węgierskiéj monarchii czy to w pismach zbiorowych i adresach, czy to ze strony osób pojedynczych, duchownych lub świeckich i aby równocześnie wyrażoną

wdzięczność, którą sobie wszyscy zaskarbili, którzy przy wspomnionéj sposobności złożyli swoje życzenia szczęścia i błogosławieństwa.

Ojciec Św. ma nadzieję, że wiara i pobożność i jego dzieci w tym objawie jego miłości znajdzie wszelką siłę i wszelką pociechę, jakich się spodziewają, a jakie jeszcze w większym stopniu znajdą w obfitem błogosławieństwie, które przesyła z głębi swéj duszy każdemu z nich w szczególe, jak i wszystkim dyecezyom, do których należą, prosząc Boga, aby błogosławieństwo to przyspieszyło koniec ucisków Kościoła i aby wzmocniło modlitwę i śluby, które kochające dzieci przyniosły w ofierze za wolność i spokój swego Ojca i Pasterza.

Spełniwszy rozkaz Ojca Św. nie pozostaje mi nic innego, jak tylko ponowić wyraz najgłębszego dla Najprzewielebniejszego Pana uszanowania.

Rzym 15. Lipca 1878.

Najniższy sługa

(podp.) Kardynał Al. *Franchi.*

Udzielając w tłomaczeniu list Kardynała Sekretarza Stanu obecnie już zmarłego, wzywa Biskupi Konsystorz P. T. dusz pasterzy by zgromadzonym Wiernym z ambony uczucia Ojca świętego i podziękowanie za okazane dowody synowskiego przywiązania i wyrażone życzenia objawili, a zarazem apostolskie błogosławieństwo jakie im ojciec święty udziela ogłosili.

Z Biskupiego Konsystorza,
w Tarnowie dnia 28. Sierpnia 1878.

Officium et missa in festo SS. Cordis Jesu.

Breviarium et Missale pro festo Sanctissimi Cordis Jesu multa exhibent formulari a quorum usum ordinavit constitutio sanctissimi Patris Papae Pii IX. ex 23. Augusti 1856. qua celebrationem hujus festi hucusque singulis ecclesiis et ordinibus concessam toti Ecclesiae demandavit. Constitutio haec sonat: Sanctissimus Dominus Pius Papa IX. nova cupiens praebere incitamenta fidelibus ad amandum, redamandum et amplectendum Cor Ejus, qui dilexit nos et lavit nos a peccatis nostris in sanguine suo, officium sanctissimi Cordis Jesu pro regno Poloniae et Clero Urbis (Romae) a S. Rituum Congregatione probatum die 11. Maji anni 1765. cum respondente missa *Miserebitur*, in universa Ecclesia quotannis celebrari mandavit sub ritu duplici majori feria sexta post octavam SS. Corporis Christi, servatis tamen rubricis, et *firmis ramanentibus quoad ecclesias privilegium habentes vel ampliore ritu, vel alia die, vel diverso officio* festum illud celebrandi, singularibus indultis ab Apostolica Sede hucusque concessis. Contrariis quibuscumque non obstantibus. Die 23. Augusti 1856. Officium pro Polonia et Clero urbis Romae approbatum est illud, cujus Invitatorium incipit: *Christum pro nobis passum venite adoremus*, huic Officio respondet oratio et Evangelium in Missa, quae incipit „Miserebitur“ Hoc formular ubique locorum est

adhibendum, nisi quaepiam Ecclesia obtinuerit speciale privilegium adhibendi formular quod incipit a verbis: Cor Jesu claritatis victimam venite adoremus in missa: Egredimini et venite etc.

E. Consistorio Episcopali, Tarnoviae die 30. Augusti 1878.

Wykaz sprawionych rzeczy i przedsiewziętych reparacyj w kościołach i plebaniach dekanatu Mieleckiego. *(Ciąg dalszy.)*

W kościele **Jaślany** sprawiono za staraniem ks. byłego kapelana Jana Wciślaka od r. 1873. następujące rzeczy:

1) Z ofiary 300 złr. przez Najjaśniejszego Cesarza Ferdynanda nadesłanéj, sprawiono: kapy 3 nowe, bieliznę potrzebną i 2 ołtarze poboczne ozdobne. — 2) Kolonia Tuszów dała wyzłocić wielki ołtarz za 145 złr. i rzeźbiarza wiktowała. — 3) Kolonia Josefsdorf dała wyzłocić 1 ołtarz poboczny za 100 złr. i złotnika wiktowała. — 4) Gmina Jaślany dała wyzłocić drugi ołtarz poboczny za 100 złr. — 5) Ze składek sprawiono obrazy do 3 ołtarzy za cznę 60 złr., do których gmina Czajkowa z obcéj parafii dała 20 złr. a Pan Wibirall rządca państwa Tuszów 10 złr. ofiarował. — 6) Odmalowano kościół kosztem parafian za 200 złr. — 7) Zrestaurowano podłogę w kościele i cały kościół podwójnym gontem pobito. — 8) Parafianie zrestaurowali parkan na około kościoła i bramę nową sprawili. — 9) Dla okazałości, sprawili Adolf Kinstler i Małgorzata małżonkowie z Josefsdorfu pająk szklanny za 56 złr. — 10) Julianna Rudolf z Josefsdorf sztandar sa 65 złr. — 11) Katarzyna Karl z kolonii Tuszów sztandar za 45 złr. a ks. Jan Wciślak mszał nowy za 18 złr.

Ostrowy sprawozdawca: *ks. Jan Wciślak,* proboszcz.

Wykaz rzeczy sprawionych i przedsiewziętych reparacyj przy kościele parafialnym w **Mielcu** od r. 1876.

Kosztem ks. proboszcza miejscowego sprawiono: dzwonek nad zakrystyą za 5 złr. Dalmatyki czarne z przyborami za 50 złr. Mszał nowy za 15 złr. Dwa ornaty czerwone z staréj jedwabnéj materyi za 30 złr. Ornat czarny za 22 złr. 2 ornaty fioletowe z materyi ofiarowanéj. Częścią przerobiono, częścią naprawiono 7 ornatów, 2 kapy, manipularze i stuły za 13 złr. 50 ct. opony czarne na ołtarze za 15 złr. ulakierowano trumnę na katafalk za 3 złr. Cech bednarski sprawił sztandar z niebieskiéj jedwabnéj materyi za 60 złr. Ze składek sprawiono 1 ornat biały za 55 złr. Sztandar czarny za 55 złr. Sukno czarne na katafalk za 60 złr. dar Wiel. Gawrońskiéj. Kosztem konkurencyi za sumę 7629 złr. 65 cent. pobito w r. 1877. cały kościół i kaplice blachą cynkową, wystawiono i obito blachą nową sygnaturę, dano w około rynny, sprawiono pioronociąg, przemurowano bąbiniec, wyzłocono banię na sygnaturze i 4 krzyże dano na około kościoła, nowe gzymsy i otrynkowano takowe, i zrestaurowano 2 facyaty. Dalsze roboty około kościoła i obmu-

rowania tegóż będą w bieżącym uskutecznione roku. O mniejszych reparacyach uskutecznionych kosztem ks. proboszcza w budynkach plebańskich i w ogrodzeniu tychże, nie wspomina się na tem miejscu.

Mielec dnia 25. Kwietnia 1878.

Ks. Józef Knutelski.

Wykaz sprawionych i darowanych rzeczy do kościoła w **Niwiskach** po spaleniu się tegoż:

Kosztem dziedziczki Niwisk Wnéj Maryi Hupkowéj z pozostałych po ogniu kawałków materyj zrobiono: 1 ornat fioletowy, 1 ornat zielony, 1 bursę do chorych, 1 stułę do chrztu, 1 ornat czarny. PP. Przyłąccy 1 mszał nowy bardzo ozdobny. PP. Strzeleccy ze Lwowa 1 mszał czarno oprawny nowy. Za staraniem się ks. Expozyta Aleksandra Siedleckiego: Pani Florentyna Ciap z Wadowic (wsi) 13 purifikatorzy, 5 korporałów. P. Teofila Madera: 3 purifikatorze, 3 humerały, 3 korporały, 3 ręczniczki. Ze starych rzeczy naprawiła P. Teofila Maderowa: 1 albę, 1 obrus. Maryanna Jemioło z Niwisk sprawiła: 1 albę. P. Maryanna Kochanowska z Niwisk: 1 obrus nowy, 1 kapę czarną. Ze Lwowa Towarzystwo najśw. Sakramentu przesłało: 1 ornat biały kosztowny i bardzo ozdobny, 1 ornat czarny, 1 ornat czerwony, 1 puszkę do ołtarza pozłacaną, 1 vasculum do chorych pozłacane, 1 stułę fioletową. JW. P. Gabryela Mier: 1 puszkę do ołtarza alpaca pozłacaną, 1 ornat biały, 1 albę. JW. Józefa ze Skarbków Borowskich Wiktorowa: 1 ornat biały bogaty i bardzo ozdobny, P. Michałecka ze Zdzarca: 4 korporały, 6 purifikatorzy, 1 obrus, 1 alba, 1 komża, 1 ornat biały. Przewielebny ks. Sapecki proboszcz z Sędziszowa, dyecezyi przemyskiéj 1 kielich srebrny pozłacany z pateną. Z Wiednia Towarzystwo najśw. Sakr. 1 ornat czarny, 1 ornat biały, 1 poduszka na ołtarz, 1 alba, 1 komża, 6 purifikatorzy, 6 palek na kielich, 6 korporałów, 6 humerałów, 6 ręczniczków. Wna Pani Szuro z Kolbuszowy: na kanwie piękny wyrób na poduszkę. Sprawiono do kościoła ze składkowych pieniędzy: 10 drewnianych lichtarzy, 1 krucyfiks do procesyi, 1 Statuę zmartwychwstałego P. J., 2 paski, 1 dzwonek, 1 chrzcielnicę materyał darował Wny dziedzic Kaźmierz Hupka, 1 szafę na ornaty, materyał darował Wny dziedzic K. Hupka. Parafianie na odpuście w Leżajsku sprawili chorągwie: 1 czerwoną, 1 niebieską, 1 czarną, 1 krucyfiks drewniany czarny, 1 łódkę, do turybularza, 1 turybularz pozostał jako przykra pamiątka po ogniu. Przewielebny ks. Romuald Płonkowski proboszcz z Książnic: 2 feretrony do noszenia. Rzeczy na pewien czas pożyczone: Z Czermina kapa biała, z Mielca fioletowa, z Wadowic (wioski) monstrancya blaszana, z Kolbuszowy biret i vasculum na olea sacra infirmorum, z Ocieki tabernakuum, krucyfiks, statuy św. Wojciecha i św. Stanisława, figura Ducha św. kapliczka na ścianę.

Z Urzędu Kościoła filialnego
Niwiska dnia 12. Lutego 1878.

Productum sub actu Visitationis decanalis, die 12 Februarii 1878. *Ks. Józef Grabowski.*

Josephus Knutelski, Vice - Decanus.

Spis rzeczy sprawionych tak w kościele parafialnym jakoteż około budowli ekonomicznych i plebanii dokonanych restauracyi od r. 1871 do końca 1877 **w Rzochowie.**

A) w kościele: 1. Lampa ze srebra chińskiego sprowadzona z Wiednia ze składek parafialnych. — 2. Chrzcielnica nowa z gradusami (któréj niebyło) częścią ze składek parafialnych częścią kosztem plebana. — 3. Komoda ze szufladami na schowanie ornatów. — 4. Szawka mała na schowanie kielichów. — 5. Szafeczka szklanna na schowanie monstrancyi. — 6. Konfesyonał obszerny dla dogodności umieszczony w zakrystyi. — 7. Szafa duża bez drzwi dla wieszania bielizny kościelnéj wyłącznie kosztem plebana. — 8. Ornat czarnego koloru z Wiednia kosztem plebana. — 9. Ornat białego koloru ofiara parafianki. — 10. 2 paski białoczerwone. — 11. Biret. — 12. Stuła biała i fioletowa do chrztu. — 13. Obrus nowy szlakiem ubranym kwiatami włóczkowymi. — 14. Szlak piękny z wyobrażeniem Papieża i Watykanu. — 15. Korporałów płóciennych sztuk 9 — 16. Puryfikatorzy płóciennych sztuk 12 — 17. Płócienne korporaliki nowe pod wszystkie palki. — 18. Alba nowa płócienna wszystko kosztem plebana miejscowego. — 19. Kielich stary zniszczony, przerobiono, na nowo odzłocono kosztem plebana. — 20. Obrus nowy na ołtarz ze szlakiem atłasowym oraz i — 21. Przykrycie na ambonę podarunek JW. Pani kolatorki. — 22. Kropielnica nowa w babińcu ofiara parafianina. — 23. Kropielniczka mała w zakrystyi dar plebana. — 24. Krzyżyk nowy do rąk z chińskiego srebra oraz i 25. Dzwoneczek z woreczkiem dla dziadka po kościele, sprowadzony z Wiednia kosztem plebana. — 26. Stala nowa obok wielkiego ołtarza, okazała, kosztem JW. Państwa kolatorstwa. — 27. Podobna druga stala, ofiara W. Pana Sękowskiego, jest już w robocie tego roku. — 28. Krzyż nowy dębowy z pasyjką żelazną pozłacaną na cmentarzu kościelnym jako pamiątka Jubileuszu 1875. częścią darem JW. kolatorki, częścią ze składek parafian. — 29. Stopnie nowe dano pod drzwi do zakrystyi i pod babieniec.

B) Budowle gospodarcze: 1. Starą kuchnię oderwano od plebanii i nową daléj postawiono w większéj części kosztem plebana. — 2. Drewutnią starą ruderę rozrzucono i nową postawiono z pokryciem słomnianém, gdzie umieszczono i chlewy, kosztem wyłącznie plebana — 3. Stajnie nowe postawiono pod gontem kosztem konkurencyi. — 4. Wozownią nową pod starym dachem kosztem konkurencyi. — 5. Szopę na słomę tymczasowo kosztem plebana — 6. Stodoły na nowo podbudowano pod stary dach, przybudowano do tego nową plewnię kosztem konkurencyi, pleban jednakże dał swoją słomę na pokrycie plewni. — 7. Dach gontowy nowy na spiklerz kosztem konkurencyi, jako też — 8. Przebudowano i przyczyniono piwnicę częścią kosztem konkurencyi częścią zaś plebana. — 9. Koryto do pojenia bydła i żuraw kosztem plebana. — 10. Podworze całe, ogród i ogródki przed mieszkaniem ogrodzono kosztem plebana. — 11. Dwie bramy murowane, 3 bramki drewniane część o sztachetowana od kościoła, przegrodzenie dziedzińca od budynków gospodarczych sztakietami, również kosztem plebana.

C) Zrestaurowanie plebanii: 1. Na miejsce starego zgniłego przysionka na froncie plebanii dano nowy ganek szklanny kosztem plebana. — 2. Z sieni ciemnéj zrobiono

kancelaryją paraf. — 3. Sześć drzwi dwuskrzydłowych z zamkami francuskiemi z okuciem i omalowaniem. — 4. Drzwi dwuskrzydłowe z okuciem zwyczajnem i zamkiem. — 5. Dwoje drzwi pojedynczych z okuciem i z zamkami. — 6. W dwóch pokojach dano nową podłogę. — 7. W sionce nowa podłoga i schody ukryte na poddasze z drzwiami i okuciem. — 8. W trzech pokojach dano sufity i omalowanie. — 9. Ośm okien opatrzono futrynami i ozdobami. — 10. Do 4 okien dano nowe ramy i szkłem opatrzono, które to restauracyje pleban swoim kosztem uskutcznił.

D) *Cmentarz umarłych*: 1. Staraniem plebana konkurencya dokupiła $^3/_4$ morga na grzebanie zmarłych, z frontu od szosy wymurowano słupy, a między nie dano sztakiety i mazią obciągniono. — 2. Na cmentarzu umarłych postawiono nowy krzyż.

E) *Około kościoła*: 1. Kosztem JW. P. Kolatorów wymurowaną została kaplica grobowa, z intencyją aby po ukończeniu tejże uzyskać przywiléj odprawiania w niéj mszy św. — 2. Funduszem dobrowolnych składek rozpoczęto fundacyą dwóch pobocznych ołtarzy za 850 złr. prócz obrazów.

F) *Około dobra plebanii*: 1. Wydobyto staraniem plebana obligacyą za pobrane kawałeczki gruntu pod szosę na 200 złr. — 2. Ugrzęzłą kwotę wykupna za drzewo z lasów Niwiskich, wydobył pleban staraniem swoim i uzyskał obligacyę na 450 złr. do czego dołożył swoich 9 złr. — 3. Za pobierane drzewo opałowe za asygnacyami, uzyskała plebania regulacyą serwitutu tegoż na 44 sągi rocznie, za co pleban zapłacił jako koszta komisyi 43 złr., prócz innych przytem kosztów i trudów nie małych.

Rzochów dnia 11. Lutego 1878.

Productum sub actu Visitationis decanalis, *Ks. Adam Grębosz*, proboszcz,

die 11. Februarii 1878.

Josephus Knutelski, Vice-Decanus.

(*Dokończenie nastąpi.*)

Mutationes inter Venerabilem Clerum.

N. 3481. R. *Andreas Smoleń*, constitutus administrator in Rzyki.

N. 3618. R. *Andreas Sękowski*, nominatus Catecheta Dirigens in Schola Staniątecensi.

N. 3619. R. *Andreas Bański*, constitutus Cooperator Expositus in Włósiennica.

N. „ R. *Joannes Puchała*, translatus e Mogilany ad Oświęcim.

N. 3634. R. *Petrus Przyborowski*, applicatus qua Cooperator ad Rzezawa.

N. 3741. R. *Jacobus Zych*, nominatus Expositus Cooperator in Wilkowice.

N. 3761. R. *Josephus Kuziński*, constitutus administrator in Koszarawa.

N. 3769. R. *Andreas Dziatkowiec*, applicatus ad Mogilany.

N. 3770. R. *Georgius Dyczek*, institutus pro Lipnik.

N. 3760. A. R. *Joannes Babicz*, constitutus administrator in Kanina.

„ „ A. R. *Leo Tarsiński*, provocatus ad c, r. Militiam qua Capellanus actualis.

N. 3727. R. *Antonius Kapturkiewicz*, translatus ad Słopnice.

N. 3816. R. *Adalbertus Rutkowski*, applicatus ad Ryglice.

N. 3867. R. *Vincentius Kumorowski*, praesentatus ad Beneficium in Kasina.

N. 3761. R. *Joannes Jaworski*, Praefectus Seminarii dioec. nominatus II. Catecheta in c. r. Gimnasio Tarnoviensi.

Recollectionibus SS. diebus: 10. 11. 12. Septembris 1878 in Seminario dioecesano celebratis intererant sequentes Secerdotes:

1) Rmus Canonicus Leśniak Martinus. 2) Rmus Can. Fąferko. 3) Rmus Canonicus Rybarski. 4) Rmus Cancellarius Walczyński. 5) Clmus Dr. Góralik. 6) A. R. Jaworski Praef. Sem. 7) Rmus Antonius Wróbel. 8) Rmus Mathias Fox. 9) A. R. Nowak Joseph. 10) AR. Jaworski Franc. 11) AR. Augustyniak. 12) AR. Górski. 13) AR. Fiedor. 14) A. R. Nikliborc. 15) A. R. Pieczonka 16) A. R. Wierońksi. 17) A. R. Sobczyński. 18) A. R. Watulewicz. 19) A. R. Lipiński. 20) R. Krysta. 21) R. Mika. 22) R. Walczyński Franciscus. 23) R. Bobiński. 24) A. R. Bobek, Curatus e Głogoczów. 25) Kondelewicz Franc. 26) R. Puchała. 27) R. Białkowski. 28) R. Bryndza Antonius. 29) R. Fiołek. 30) R. Dobrzański Antonius 31) R. Maciaszek. 32) R. Grębosz Petrus. 33) R. Fijaś. 34) R. Bryndza Adalb. 35) R. Cyankiewicz. 36) R. Remilas. 37) R. Nikiel. 38) R. Piotrowski 39) R. Ratowski. 40) R. Kumorowski. 41) A. R. Marchoń. 42) R. Sikora Franc. (Senior) 43) R. Chalcarz. 44) R. Małeta. 45) R. Bobczyński. 46) R. Maryniarczyk.

Manutenebant Exercitia haec Religiosissimus Provincialis Soc. Jesu Michael Mycielski et Relig. Szczepkowski Soci Jesus.

E. Consistorio Eppali, Tarnoviae die 13. Septembris 1878.

E Consistorio Episcopali,

Tarnoviae, die 15. Septembris 1878.

JOSEPHUS ALOJSIUS,

Episcopus Tarnoviensis.

Tarnoviae 1878. Typis A. Rusinowski, Typographi ad honores Episcopalis, Impensis Consistorii.